

Kos, podobnie jak inne wyspy Dodekanezu, było włączone w rozległą sieć kontaktów i wpływów kulturowych przez całą epokę brązu. Wśród tych najważniejszych wspomnieć należy związki ze społecznością mykeńskiej Grecji, której wpływy są widoczne niemal we wszystkich najważniejszych sferach życia mieszkańców Kos: rytuale, stylu architektonicznym i wytworach użytku codziennego. Najbardziej znaczące są jednak analogie w obrzędku pogrzebowym. Na Kos znaleźć można zatem architekturę grobową typową dla kultury mykeńskiej (w typie komorowym i tolosowym), zestawy darów funeralnych charakterystycznych dla społeczności helladzkich, a także pozostałości obrzędowości o pochodzeniu śródziemnym, w tym po uctwach funeralnych, rytualnym niszczeniu uzbrojenia oraz ślady oczyszczania komór grobowych ogniem. Grobowce były wykorzystywane wielokrotnie, co również jest typowe dla kultury mykeńskiej.

Niniejsza praca analizuje obrządek pogrzebowy społeczności zamieszkującej Kos w późniejszej epoce brązu (LBA II – LH IIIC Middle) oraz kontekstualizuje go w ramach sytuacji kulturowo politycznej regionu. Ich podstawą jest materiał archeologiczny z głównych cmentarzysk wyspy – Eleony i Langady, w uzupełnieniu o dane z pojedynczych stanowisk funeralnych.

Z wykorzystaniem narzędzi teorii *entanglement* oraz koncepcji obrzędku pogrzebowego jako usytuowanych w kontekście wyborów społecznych, scharakteryzowane zostały cechy mykeńskiego rytuału funeralnego mieszkańców Kos oraz procesy przejmowania i odpowiedzi na kulturę helladzką przez lokalną społeczność, głęboko zakorzenioną we własnej tradycji. Praca, wykorzystując dane archeologiczne z regionu Dodekanezu, przyczynia się także do zdefiniowania sposobów partycypowania społeczeństwa Kos w nowej sytuacji polityczno-kulturowej okresu późnej epoki brązu, zdominowanej w regionie przez kulturę mykeńską.